

PREFÀCI

Aquéu cor es lou miéu. Derraba de iéu, derraba de ço qu'èro ma vido (o de ço que cresiéu qu'ero), de mi pantai, dóu mounde que m'ère crea dins la tèsto. Voudriéu crida moun mau, ma doulour. Crida coume es malaisa pèr iéu de viéure moun identita de prouvençau ciéutadan dóu mounde à l'aubo dóu milenàri tresen.

Me siéu fa mau en tombant. Tombère de moun mounde pantaia dins lou vertadié mounde de vuei. Long-tèms ai courregu regardant darrièr iéu coume aquéli persounage de dessin anima que, un cop arriba au bord dóu baus, countunion de courre. Quatecant realison qu'an rèn que lou vuege souto li pèd. Dins un urlamen d'esfrai tombon.

Es d'istòri coumico: moron pas. Iéu tamben, tombant, me siéu pas tua. Lou tuert emé la realita fuguè dur mai salutàri. Ai rescountra ma fremo, lou bounur, lis ome de vuei emé si joio, si proublèmo, si proujet e sis espèr. La vido recoumenço. Moun crid se tremudo en cant d'amour e d'esperanço. Es passa lou tems d'espera, badant, que l'avenidou me vengue tout rousti. Es vengu lou tems de travaia pèr rendre lou mounde meïour.

Nàutri, li Prouvençau, sian pus rèn qu'un degout d'aigo dins l'oucean de l'umanita mai aven pasmens encaro quaucarèn a ié purgi: nostro vesion di causo, la richesso de noste umanisme, l'ancestralo sabesso de nostro civilisacioun. Devèn ajuda au mounde à trouba soun camin, aro que tant de vent countràri boufon sus la planeto e que sabèn pus ount anan.

Lou vièi mounde s'es enana. Retroubarai moun cor en counstruent lou mounde nòu.